

факти грубого порушення даних вимог та положень, встановлених на державному рівні. На деякі питання щодо гендерної рівності сучасне українське законодавство відповісти не в змозі. Наприклад, присутнє порушення права жінок для набору на ряд професій, результатом чого є зниження конкурентоспроможності жінок в порівнянні з чоловіками на ринку праці. Ці питання вимагають якісного обговорення та впровадження ефективного механізму регулювання даних відносин. Дані зміни повинні вдосконалити національне законодавство України та врівноважити права та можливості жінок на фоні чоловіків.

Список використаних джерел:

1. Уварова О.О.: Права жінок та гендерна рівність. Навчальний посібник. Київ, 2018. <https://nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/08/MSc-9-Права-жінок-та-гендерна-рівність.pdf> (дата звернення: 06.10.2021).
2. Проблеми гендерної рівності в системі соціально-трудоких відносин. Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт з "Охорони праці", 2021. URL:https://www.khadi.kharkov.ua/fileadmin/P_vcheniy_secretar/OXOPONA_PRACI/2021/Henderna_Rivnist.pdf (дата звернення: 06.10.2021).
3. Parsons T. Age and Sex in the Social Structure It Essays in Sociological Theory Pure and Applied, 1949-232.

АКСЬОНОВ Єгор,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ «ПРАВА НА СПРАВЕДЛИВИЙ СУД», ЗАКРІПЛЕНОГО СТАТТЕЮ 6 ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

У процесі свого поступового розвитку наша держава перетворюється в сучасну демократичну країну. Європейські стандарти забезпечення прав та свобод людини становлять основу судової та законодавчої влади України, дотримання принципу справедливого суду здійснюється на державному рівні, про що свідчать наявність відповідних положень статей провідних нормативно-правових актів та судова практика України. Але все одно, не

дивлячись на такі, здавалося б, важливі аспекти правового життя держави, Україна зіштовхується із рядом проблем, що пов'язані із тлумаченням та застосуванням фундаментальних принципів забезпечення прав та свобод людини, насамперед права на справедливий суд.

Слід зазначити, що стаття 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод визначає право будь-якої особи на справедливий і публічний розгляд справи упродовж розумного строку безстороннім і незалежним судом, що встановлюється законом, при визначенні цивільних прав і обов'язків особи або при розгляді будь-якого кримінального обвинувачення, яке пред'являється особі. Принцип дотримання права на справедливий суд охоплює широке коло різноманітних питань, які стосуються не лише інституційних та організаційних аспектів, але і особливостей здійснення окремих судових процедур. Практика Європейського суду з прав людини, що включає тлумачення та застосування статті 6, є своєрідним допоміжним механізмом, який забезпечує дотримання принципу, що займає провідне місце в системі глобальних цінностей демократичного суспільства [1].

Аналогія дотримання принципу права на справедливий суд також міститься в Конституції України (далі - КУ), а саме: ст. 8 (В Україні діє принцип верховенства права); ст. 126 (Конституцією та законами України гарантується недоторканність та незалежність судді, вплив на суддю будь-якими способами забороняється); ст. 129 (Суддя під час здійснення своєї діяльності є незалежним та керується принципом верховенства права. Також у даній статті вказані основні засади судочинства, які базуються на принципі справедливого суду) [2].

Кожна справа першочергово починається із оцінки загальної справедливості кримінального провадженням судом. Перевірка дотримання вимог до судового розгляду повинна проходити протягом усієї справи, а не з урахуванням лише окремого розгляду або одного конкретного інциденту. Але у той же час один із конкретних факторів може стати вирішальним для справедливої оцінки судового розгляду, насамперед на ранньому етапі провадження. Також сукупність різних процесуальних недоліків викликає порушення статті 6 Європейської конвенції, навіть якщо загальною оцінкою Суду щодо справедливості судового розгляду не встановлено факту такого порушення [3].

Для встановлення статусу «незалежності» Суд бере до уваги наступні критерії: порядок, спосіб призначення та тривалість мандатів членів органу правосуддя; наявність факторів захисту від зовнішнього тиску; наявність видимості незалежності органу [4].

Отже, практика Європейського суду з прав людини встановлює існування фактів порушення ст. 6 (права на справедливий суд) через нерозуміння природи цього принципу, недосконалої судового розгляду, який допускає грубих порушень цього Європейського стандарту стосовно громадян України, інших осіб. Хоча український законодавець офіційно і

закріпив положення, що сприяють реалізації та забезпеченню дотримання цього права, але все одно зустрічаються непоодинокі випадки порушення цього принципу. Тож, в даний момент Україна вимагає вдосконалення роботи механізму забезпечення та реалізації права на справедливий суд, що обумовлюється фактами української судової практики.

Список використаних джерел:

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: Міжнародний документ від 04.11.1950. № 995-004. Рада Європи. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004 (дата звернення: 12.09.2021).
2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 12.09.2021).
3. Рішення у справі № 6293/04 [2017]. Європейський суд з прав людини. URL: <http://www.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc&base=ARB&n=68806#09000131417447637> (дата звернення: 13.09.2021)
4. Рішення у справі «Findlay v. The United Kingdom» [1997]. Європейський суд з прав людини. URL: <https://precedent.in.ua/2016/04/09/fyndly-protyv-soedynennogo-korolevs/> (дата звернення: 13.09.2021).

АНАНІЙЧУК Богдана,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

НАГОРНА Олена,

старший викладач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

**НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРАЦІ ЖІНОК В УКРАЇНІ**

Важливим аспектом у суспільних відносинах сучасності виступає насамперед такий факт, як регулювання трудових відносин. Звертаючи увагу на даний аспект ми повинні наголосити, що воно насамперед стосується окремих умов праці для жінок.

Відтак ми повинні розуміти, що необхідність правового регулювання саме права на працю жінок полягає насамперед в їх фізіологічних особливостях. Необхідно наголосити, що даний аспект повинен захищатися